

beholder saa meget Godt i sig, om den giver saa megen Selvstændighed for Communerne i Almindelighed, at det kan opveie Tabet af disse Paragrapher. Jeg nægter nu ingenlunde, at Loven har mange gode Bestemmelser i sig, men hvad jeg vil benegte, er, at den Udvidelse af den communale Selvstændighed, der opnaaes ved Loven, skulde, hvad Sognecommunerne angaaer, være af en saa stor Betydning, at man derfor skulde opgive Skatteparagrapherne. Derimod er det ganske vist, at Udvidelsen af Amtscommunerens Myndighed ikke er saa ringe, men jeg er desuagtet i det Tilfælde, at jeg idetmindste i Dieblisset har meget stor Tvivl om, hvorvidt jeg, hvis disse Paragrapher blive udstemte, vil kunne stemme for Loven. Jeg kan godt forstaae, at Amtsraadenes udvidede Myndighed, saaledes som den vil blive efter denne Lov, kan tiltale alle dem, der have været saa heldige at faae dette Amtsraad sammensat paa en for Befolkningens Fleertal i Almindelighed nogenlunde tilfredsstillende Maade, men jeg er ikke saa heldigt stillet, at jeg kan see op til vort Amtsraad med en saa ubetinget Tillid og med Ønske om, at det strax skulde faae en saa udvidet Myndighed. Jeg veed meget vel, at man kan reise den berettigede Bebreidelse mod mig: Hvorfor seer man da ikke at faae Amtsraadet sammensat mere folkeligt, det maa jo være Eders egen Sag, da der dog er en Mulighed for at komme dertil. En saadan Bebreidelse kan være fuldkommen rigtig; men det er nu engang ikke saa, og derfor maa man tage Forholdene, som de ere. Naar jeg her særligt omtaler dette, skeer det, fordi det vistnok er de ærede Medlemmer bekendt, at der toges en Beslutning i vort Amtsraad, der var af en saadan Natur, at jeg paa det store Fleertals Begne af de Deboere, som jeg har Kjendskab til, tør sige, at man har været overordentlig glad ved, at man havde den høitagtede Minister bagved; thi ellers havde man havt en Meerudgift paa Amtsraadets Budget af 20,000 Rd. til et Niemed, hvis Fremme dog vist Ingen vil paastaae var almeennyttig. Det vil være klart for de Herrer, at jeg med saadanne Betragtninger for Die ikke kan føle mig synderligt tilfredsstillet ved, at Amtscommunerne faae en udvidet

Myndighed, medens Sognecommunerne faa godt som ikke faae nogen større, end de allerede have. Den høitagtede Minister siger nu: Vi maae have en Skattelov; deri er han fuldkommen enig med os; men en Skattelov, som indskrænker sig til det, disse Paragrapher indeholde, er ingenlunde tilfredsstillende; vi maae have en, der har et langt videre Omfang. Den ærede Minister har endnu ikke nærmere betegnet, hvor stort Omfanget skal være, han har ikke sagt sin Mening i saa Henseende, men det kan jeg naturligvis godt forstaae. Imidlertid kan jeg ikke forstaae, hvorfor den høitærede Minister saa haardnakket modsætter sig, at vi faae disse Skatteparagrapher ind i Loven, fordi de ikke fyldestgjøre alle de Krav, som maae stilles til en almindelig Skattelov; thi det forekommer mig, at de kunne staae ganske roligt, uden i nogen Maade at genere et eneste Menneske. Ja, det generer naturligvis dem, der blive ramte af disse Skattebestemmelser, men man kan dog vist ikke tillægge den høitærede Minister den Mening, at Bestemmelserne i og for sig skulde være uretfærdige, og det har han heller ikke sagt. I det Dieblis en almindelig Skattelov fremkommer og gjør disse Paragrapher overflødige, falde de bort, og man har da kun havt dem i Lidsrummet fra nu af og til en almindelig Skattelov udkommer; derfor forekommer det mig besynderligt, at den ærede Minister vil modsætte sig disse Bestemmelser. Dersom han ikke havde saa nøiagtigt Kjendskab til Forholdene omkring paa Landet, som han har, dersom han ikke vidste, hvormange Eiendomme der staaer ubeboede af deres Eiere, som det derfor er umuligt at komme til at beskaffe efter Formue og Leilighed — det Princip, der af Alle er anerkendt for det rigtige med Hensyn til Udvæjning af Forskjellen mellem Formuerne — kunde jeg forstaae det, men da jeg veed, at den ærede Minister kjender dertil saa godt som jeg, forundrer jeg mig saameget mere derover. Jeg vilde i særdeles høi Grad beklage, om Fleertallet af Folkethinget nu skulde komme til at deeltage i en Beslutning som den af Ministeren anbefalede, thi det forekommer mig, at man kunde opsætte den endelige Beslutning, indtil man faae, hvorledes det andet